

ಚೂಡಾಮಣಿ-ಲಂಕಾದಹನ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ಪಾತಿ ಸುಬ್ಬ ವಿರಚಿತ ಚೂಡಾಮಣಿ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ರಾಮ , ಲಕ್ಷ್ಮಣ , ತಾರೆ , ಸುಗ್ರೀವ , ಜಾಂಬವ , ನಳ , ನೀಲ , ಗವಯ , ಗವಾಕ್ಷ , ಕೇಸರಿ , ಶತಬಲಿ , ಅಂಗದ , ದ್ವಿವಿದ , ಸುಷೇಣ , ಹನುಮಂತ , ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ , ಕಣ್ಣಮುನಿ , ಸಂಪಾತಿ , ತೃಣಬಿಂದುಮುನಿ , ಲಂಕಿಣಿ , ಸುಂದರ ರಾವಣ , ದೂತ , ಅನುಕೂಲ ನಾರಿಯರು , ಸೀತೆ , ಸರಮೆ , ತ್ರಿಜಟೆ , ರಾಕ್ಷಸ ವನಪಾಲಕರು , ಇಂದ್ರಜಿತ್ತು , ರಾವಣ]

[ವನವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ತರೆ ಓಲಗ , ತೈದತಾ.....]

ರಾಮ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಜಂಪೆ-1,2) ಕುಶನೆ ಕೇಳ್ ವಾಲಿಯಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ | ದೆಸೆಯಾಧಿಪತ್ಯಮಂ
ಸುಗ್ರೀವನಿಂಗಿತ್ತು | ಕುಶಲದಿಂ ಪ್ರಸ್ರವಣ ಪರ್ವತಕೆ ನಡೆತಂದು ಮಳೆಗಾಲವಂ ಕಳೆದರು || ವಸುಧೆಪಾಲಕನೊಂದು
ದಿನ ತನ್ನ ಮನದಿ ಚಿಂ | ತಿಸುತ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯ ನೆನೆನೆಂದು ದುಃಖಿಸುತ | ಪಸರಿಸುವ ಸೈರಣೆಯೊಳಂತರಂಗವ
ನಿಲಿಸಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು ||

ರಾಮ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಎಕ) ಪೋಗೋ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವ ಬರಲಿಲ್ಲ | ಬೇಗದಿಂದಲೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯ ||
ನಾಗಸನ್ನಿಭವೇಣಿಯ ರತಿ ಸುಖ | ಭೋಗದಿಂದೆಮ್ಮ ಮರೆತನೊ ರವಿಜಾತ ||1|| ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುವ
ಪರ್ಯಂತ | ಎನ್ನ ನೀನೇ ಎಂದು ನಂಬಿಸಿ ಮತ್ತೆ || ಕನ್ನೆ ರಾಜ್ಯವು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು | ಇನ್ನು ಹಂಗೇನೆಂದು
ಮರೆತನೊ ರವಿಜಾತ ||2||

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಘಂಟಾರವ-ರೂಪಕ) ಅಗ್ರಜ ವೀರ | ಅಣ್ಣ ವಾಲಿಯ | ನಿಗ್ರಹಿಸಿದೆ | ನೀರಜಾಂಬಕ || ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ನಾ
| ಸಾಲದಾಪನೆ | ಉಗ್ರಮೂರುತಿ | ಕಳುಹು ಯೆನ್ನನೆ ||

ರಾಮ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಎಕ) ಕಾರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಬೇಕವನಿಂದ | ಶೌರ್ಯ ಬೇಡ ನೀ ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಿ ಪೋಗಿ
|| ಸೂರ್ಯನಂದನನೊಳು ಸೂಚನೆಯನು ಗೈದು | ಧೈರ್ಯ ಮನದಿ ಅವನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ಬೇಗ ||

[ಅಣ್ಣನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಷ್ಕಿಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೇಡಿತ)(ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ಇಂತೆಂದಗ್ರಜ ನೇಮವಂ ಕೊಡಲದಂ ಕೈಗೊಂಡು
ತದ್ವಾಕ್ಯಮಂ | ಶಾಂತಾಕಾರನ ದಿವ್ಯ ಪಾದ ಯುಗಳಕ್ಕಭಿವಂದಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣಂ || ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂ ಘನ ಚಾಪ ಗೊಂಡು
ಬರಲು ||

[ಕಿಷ್ಕಿಂದೆಯ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಧನುಷ್ಠೇಂಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಭಯಗೊಂಡ ತಾರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ , ತಾರೆಯ ಪಾತ್ರ
ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಾರೆಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಬಳಸಬಹುದು]

ತಾರೆ : (ಕಂದ) ಬಡನಡು ಬಳುಕುತ ಬಾಲೆಯು | ಕಡು ಕೋಪದೊಳಯ್ದುರುತಿಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಡೆಗಂ || ತಡಮಾಡದಯ್ಯಿ
ತರಳೆಯು | ನುಡಿದಳು ಸರಸೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಲಿ ಮೃದುನುಡಿಯಂ ||

ತಾರೆ : (ಮಧುಮಾಧವಿ-ಏಕ) ದಶರಥಸುತ ವೀರ ಧರಣಿಪಾಲ ಗಂಭೀರ | ಕುಸುಮಸಾಯಿಕರೂಪ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪ
|| ಪ || ಧರೆಯನಾಳುವ ಮಹಾ ದೊರೆಗಳು ನೀವು | ಮರ ಮರ ಚರಿಪ ವಾನರರಯ್ಯ ನಾವು || ಸರಿಯೆ
ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ಶಾಂತನಾಗಯ್ಯ | ತರಣಿನಂದನನೊಡನೆ ಕೋಪವೇಕಯ್ಯ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಮಧುಮಾಧವಿ-ಏಕ) ಹಿಮಕರಮುಖಿ ಕೇಳೆ ತಾರೆ ಸುನೀತೆ | ಕಮಲಲೋಚನೆ ಪುಣ್ಯನಾಮ ವಿಖ್ಯಾತೆ ||
ಅಮರಾದಿಗಳು ಮೆಚ್ಚರಾದಿ ತಪ್ಪಿದರೆ | ಕಮಲನೇತ್ರನ ಕೂಡೆ ಕಪಟವಾಡುವರೆ || 1 || ಮಳೆಗಾಲವನು ದಾಟಿ
ಬರುವೆನೆಂದೆನುತ | ಇಳೆಯ ಪಾಲಕಗಂದು ಪೇಳಿ ಈ ಮಾತ || ಅಳಿವ ಕಾಯವಿದೆಂದು ಆಡಿ ತಪ್ಪಿದರೆ | ಉಳಿವುದೆ
ಕುಲಕೀರ್ತಿ ನೀ ಕೇಳು ತಾರೆ || 2 ||

ತಾರೆ : (ಮಧುಮಾಧವಿ-ಏಕ) ಪರದೇಶದೊಳಗುಳ್ಳ ಕಪಿಗಳನೆಲ್ಲ | ಕರೆಸಿಕೊಂಬುದಕಿಷ್ಟು ತಡವಾಯಿತಲ್ಲ ||
ಇರಬೇಕು ದಯೆಯೆಂದು ಇನಜನ ಕರೆತಂದು | ಚರಣಕೊಪ್ಪಿಸಿದಳು ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ||

[ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಿಟ್ಟು ತಣಿದ ನಂತರ ಸುಗ್ರೀವ , ಜಾಂಬವ ಮೊದಲಾದ ಕಪಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ , ಅವರೆಲ್ಲ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದು
ವಂದಿಸುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಗುಣದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕೋಪಮಂ ತಣಿಸಿ ಲ | ಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ಕಾಣಿಸಲಂದು ಸುಗ್ರೀವ ತನ್ನ ಕಪಿ |
ಗಣ ಸಹಿತ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಕಿಷ್ಟಿಂದೆಯನು ಪೊರಟು ನಡೆತಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು || ಹನುಮ ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣಾಂಗದರು
ನಳ ನೀಲ | ರಣಪರಾಕ್ರಮಿ ಗವಯ ದ್ವಿವಿದ ಮೊದಲಾದ ಸಂ | ದಣಿ ಸಹಿತ ಬಂದು ರಾಮನ ಚರಣಕೆರಗಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನಣ್ಣಗಿಂತೆಂದನು ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಏಕ) ಅಗ್ರಜಾ ಮಹಾನುಭಾವ | ಆಲಿಸೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ | ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನೆ | ಪೋಗುವಂಥ
ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ || 1 || ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ | ಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳು ಮಾತಾಡಿ | ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಬರಬೇಕೆಂದು |
ಪಯಣಕನುವಾಗಿದ್ದರೆಂದು || 2 || ತಪ್ಪುವಾತನಲ್ಲ ಮಾತ | ತಮ್ಮವರೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ | ಒಪ್ಪವಿಟ್ಟುಕೊಂಬುದಕ್ಕೆ | ಇಷ್ಟು
ತಡವಾಯಿತಂತೆ || 3 ||

ರಾಮ : (ಕಂದ) ಅನುಜನ ವಾಕ್ಯವನಾಲಿಸಿ | ವನಜಾಂಬಕ ಚಿತ್ತದಿ ಬಹು ಸಂತೋಷಿಸುತಂ | ಜನಕನ ಮಗಳಂ
ಪುಡುಕಲಿ | ಕನುವೆಂತುಟೊ ನೋಡಿರೆಂದ ಸುಗ್ರೀವನೊಳುಂ ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಷ್ಟ) ಭೂಮಿಪಾಲ ಶಿಖಾಮಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರ | ದೇವ | ಕಮಲಲೋಚನ ಸಾಧು ಗುಣಸಾಂದ್ರ
|| 1 || ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ | ನಿಮ್ಮ | ಕೋಮಲಾಂಗಿಯನ್ನು ತಂದು ತೋರುವೆನು || 2 ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ಸಾವೇರಿ-ಏಕ) ವಾನರರು ಕೇಳಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಮಾತನು | ಈಗ | ಜಾನಕೀದೇವಿಯನರಸಿ | ಕಾಣಬೇಕು
ನೀವೆಲ್ಲರೂ || ಪ || ಉತ್ತರದೇಶಕೆ ಪೂರ್ವ | ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣ ನಾಲ್ಕು | ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ದಶಾಸ್ಯನಿಪ್ಪ | ವರ್ತಮಾನ
ಪೇಳಿರಯ್ಯ || 1 || ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಿರ್ಪ | ಪಟ್ಟಣದೊಳಿದ್ದ ಸೋವ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದು | ಸೃಷ್ಟೀಶಗೆ
ಪೇಳಬೇಕು || 2 || ತಿಂಗಳ ದಿನದಿ ರಾಮ | ನಂಗನೆಯಿದ್ದಾ ನಿಧಾನ | ವಿಂಗಡಿಸದಿದ್ದರೆಯು | ಭಂಗಿಸುವೆನು
ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲ || 3 ||

ಹನುಮಂತ : (ಚೌತಾಳ) ಜಯ ಜಯ ರಾಮಾ ಜಯ ರಘುರಾಮ | ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀರಾಮಾ | ರಾಮಾ | ಜಯ
ಜಯ ಶ್ರೀರಾಮಾ ||

ರಾಮ : (ಕಂದ) ಇಂತಾ ಸಮಯದಿ ರಾಘವ | ನಂತರಂಗದಲಿ ಕರೆಯುತ ಕಿವಿಮಾತಿನೊಳಂ |
ಚಿಂತೆಯೊಳುಂಗುರವನು ಹನುಮಂತನಿಗೀಯುತ ಸೀತೆಯ ಕುರುಹಂ ಪೇಳ್ವಂ ||

[ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಕುರುಹನ್ನು ತಿಳಿಸಿ , ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕೆಲವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ , ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ , ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳೂ ಕೂಡಾ ಪುನಹ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ , ಎಲ್ಲರನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ , ಒಂದೊಂದು ಗುಂಪನ್ನು
ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಸುಗ್ರೀವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಭಾನುನಂದನನಂದ ಬಹಳ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯ | ವಾನರೇಶ್ವರರು ಕೇಳಿ ||
ದಾನವಾಂತಕನಂಘ್ರಿಗೈರಿಗೆ ತಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದ | ಸೇನೆಯ ವಿಂಗಡಿಸಿ ||

[ಸುಷೇಣ ಮತ್ತು ಬಳಗ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ , ನಳ , ನೀಲ , ಗವಯ , ಗವಾಕ್ಷ , ಕೇಸರಿ , ಶತಬಲಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ , ಜಾಂಬವ , ಹನುಮಂತ , ಅಂಗದ ಮೊದಲಾದವರು
ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ , ಇನ್ನು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ತಂಡ ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಂದ ನಂತರ ಜಾಂಬವ , ಹನುಮಂತ , ಅಂಗದ
ಈ ಮೂವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೀತೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ]

ಕವಿಗಳು : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ಪಾತಾಳದೊಳಗಿಲ್ಲ | ಸತ್ಯಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲ | ಆತ ದಶಕಂಠ ಕೈ | ಲಾಸದೊಳಗಿಲ್ಲ ||
1 || ನವಖಂಡ ಭೂತಳವ | ನಾವ್ ತಿರಿಗಿ ನೋಡಿದೆವು | ಭುವನದೊಳಗಾರು ಕಂ | ಡವರಿಲ್ಲವಂತೆ || 2 ||

ಸುಗ್ರೀವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಲವನೆ ಕೇಳಿಂತು ಸೀತೆಯನರಸಿಕೊಂಡು ಬಂ | ದವರ ನುಡಿ ಕೇಳ್ತು ಚಿಂತಿಸುತಲಿರಲು ಇತ್ತ
ಮೂ | ವರು ವಾಲಿಸುತ ಹನುಮ ಜಾಂಬವರು ಮೊದಲಾಗಿ ಉಳಿದ ಕಪಿಸೇನೆ ಸಹಿತ ||

[ಸುಗ್ರೀವನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಒಳಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಇತ್ತ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಜಾಂಬವ , ಹನುಮಂತ , ಅಂಗದ ಮೊದಲಾದವರು ಸರೋವರದ ತಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ) ಆ ಕಡೆಯ ತಿರುತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡರು ಕಪಟ | ದಾಕೃತಿಯೊಳೆಸೆವ ಸರಸಿಯನು
|| ತಾ ಕುಡಿದೆವೆಂದು ಜಲದಾಸೆಯಲಿ ಇಳಿಯೆ ಮಯ | ಲೋಕವದು ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಸಿತು || 1 || ಆರ ಪಟ್ಟಣಗಳಿವು
ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣೆ ವಿ | ಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ ಚೆಲ್ವ ನಗರ || ಶ್ರೀರಾಮನರಸಿ ಜಾನಕಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದಂಥ | ಜೋರನನು
ಹುಡುಕಬೇಕಿಲ್ಲ || 2 || ಯಾರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರು ನವರತ್ನಗಳ | ತೋರಣದ ಮೇಲುಗಟ್ಟುಗಳಾ ||
ಉರೂರು ಮನೆಮನೆಯ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ಳ | ನಾರಿ ಜಾನಕಿಯ ಹುಡುಕಿದರು || 3 || ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ಜಾನಕಿಯ
ಕಂಡೇವೆಂಬ | ರಿಲ್ಲದಾಯ್ತು ಗುಹಾಂತರದಿ || ಬಲ್ಲಿದ ಕಪೀಶ್ವರರು ಬಂದ ದಾರಿಯ ತಪ್ಪಿ | ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡಿ
ತಿರಿದು || 4 || ಮೋಸವಾಯಿತು ಹೊಲಬು ತಪ್ಪಿದೆವು ಮಯನಿರ್ಮಿ | ತಾ ಸರೋವರದೆಡೆಗೆ ಬಂದು || ಈಸು ದಿನ
ದಣಿದೆವೆಂದೆನುತ ಬಳಿಕಲ್ಲಿರುವ | ಆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯ ನುಡಿಸಿದರು || 5 ||

[ಜಾಂಬವಾದಿಗಳು ಆ ಮಯ ನಿರ್ಮಿತ ಮಾಯಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯ ಪ್ರವೇಶ , ರಾಕ್ಷಸರ ಶಿಲ್ಪಿಯಾದ
ಮಯಾಸುರನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಹೇಮೆ ಎಂಬ ಅಪ್ಪರಗಾಗಿ ಒಂದು ಗುಹಾಂತರಗತವಾದ ಸ್ವರ್ಣಮಯ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಕೂಡಾ ಅವಳೊಡನೆ
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಲವು ಕಾಲ ವಾಸಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂಡಿಲ್ಯ ಮುನಿಯ ಮಗಳಾದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಎಂಬವಳು ಹೇಮೆಗೆ ಸಖಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸಿದ್ದಳು. ಆ
ಮಯ-ಹೇಮೆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಾಯಾವಿ ಮತ್ತು ದುಂದುಭಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರೂ , ಮಂಡೋದರಿ ಎಂಬ ಒರ್ವ ಪುತ್ರಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆ
ಮಾಯಾವಿ ಮತ್ತು ದುಂದುಭಿಯರು ವಾಲಿಯಿಂದ ಹತರಾದರು. ಮಂಡೋದರಿಗೆ ರಾವಣನೊಡನೆ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಹೇಮೆಯು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ತೊರೆದು

ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋದಳು. ಆ ನಂತರ ಮಯನೂ ಕೂಡಾ ಆ ಗುಹಾಂತರವಾದ ನಗರವನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೇ ಆ ನಗರದ ಒಡತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.]

ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇಂತಿರಲು ಶಾಂಡಿಲ್ಯ ಮುನಿಪನ | ಕುವರಿ ಸ್ವಾಯಂಪ್ರಭೆಯು ನಗರದಿ || ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರೆ
ಕಂಡಳಾ ಕಪಿ | ಗಡಣವನ್ನು ||

[ಜಾಂಬವಾದಿಗಳು ನಗರದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ನಳಿನಾಯತಾಂಬಕಿ ನಿಲ್ಲೊಂದು ನಿಮಿಷವೆ | ನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡಬಲೆ || ಇಳಿಗೆ
ಪೋಗುವ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದರಿಯದೆ | ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದವಾವಲ್ಲೆ || 1 || ಬಲು ದಿನವಾಯಿತು ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾವೀ
| ಹೊಳಲ ಸಂಚರಿಸುವೆವು || ಹೊಲಬ ಬಲ್ಲವನೊಬ್ಬ ದೂತನ ಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮ | ಕಳುಹಿಸುವುದು ಇಳಿಗೆ || 2 ||

ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ : (ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಜಾಂಬವಂತನ ನುಡಿ ಕೇಳ್ತು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ | ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ನಗುತ ||
ಡಂಭಕತನದಲಿ ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಿದ | ಳಂಬುಜದಳನಯನೆ ||

ಹನುಮಂತ : (ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ತರುಣಿಯ ನುಡಿಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹನುಮ ಭೀ | ಕರರೂಪನಾಗೆ ಕಂಡು ||
ಶರಣೆಂದು ಬೆದರಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ತಾ ಬಂದು | ಧರಣಿಯ ತೋರಿದಳು ||

[ಹನುಮಂತನ ಭೀಕರಾಕೃತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೆದರಿದ ಆಕೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಶರಣು ಬಂದು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ]

ಜಾಂಬವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾನಗರವನು | ಮೀರಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದ ನಡೆತಂದರಂದು ಕಾ |
ವೇರಿಯಮ್ಮನ ಬಳಿಯ ತೀರದಲಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಮೃಕಂಡುಮುನಿಗಭಿವಂದಿಸಿ ||

[ಮೃಕಂಡು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮುಂದೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣರು ಕುಳಿತಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತಾರೆ]

ಜಾಂಬವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಸಾರಿದರು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿರುವ | ವೀರಮುನಿ ಕಣ್ಣನಾಶ್ರಮಕೆ ನಡೆತಂದಡವ |
ನಾರು ನೀವೆಲ್ಲಿಗಯ್ದವರೆಂದು ಕೇಳೆ ಜಾಂಬವನವನೊಳಿಂತೆಂದನು ||

ಜಾಂಬವ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ದಶರಥನ ಸುತನರಸಿ ಸೀತಾಂಗನಾಮಣಿಯ | ದಶಕಂಠನೆಂಬುಸುರ ಕದ್ದೊಯ್ಯ
ನಂತೆ || ಬಿಸಜಸಖಸುತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನೆಮ್ಮೊಡನೆ | ಬೆಸಸಿ ಕಳುಹಿದನವಳ ಹುಡುಕಬೇಕಂತೆ || 1 || ದೇಶ
ದೇಶವ ತೊಳಲಿ ದಣಿದೆವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ | ಆ ಸೀತೆ ಕಣ್ಣೆ ಗೋ ಚರಿಸಲಿಲ್ಲಯ್ಯ || ಮಾಸವೊಂದರೊಳೆಮಗೆ
ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ | ಘಾಸಿಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಭಾನುತನುಜಾತ || 2 || ಎತ್ತ ಪೋಗುವದೆಂದು ಎಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ
ನಿಮ್ಮ | ಹತ್ತಿರಕೆ ಬಂದೆವಾವ್ ಕಡುತವಕದಿಂದ || ಚಿತ್ತದಲಿ ತಿಳಿದು ದಯವಿತ್ತು ನಮ್ಮಳಿವಿಗೊಂ | ದುತ್ತರವ
ಕೊಡಬೇಕು ಉತ್ತಮ ಮುನೀಂದ್ರ || 3 ||

ಕಣ್ಣಮುನಿ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ಇವರ ನುಡಿ ಕೇಳ್ತು ಮುನಿ ಈ ದಾರಿಯಲಿ ಪೋಗಿ | ಶಿವನು ದಯೆ ಮಾಡುವನು
ಶೀಘ್ರದಿಂ ನಿಮಗೆ || ಅವನಿಜೆಯ ದರುಶನವು ಆಗುವುದು ನಿಮಗೆಂದು | ಬಹುಮಾನದಲಿ ಹರಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನವರ||

[ಕಣ್ಣ ಮುನಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದ ನಂತರ ಮಲಯಾಚಲದಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಮಲಯಾಚಲದೆಡೆಗಾಗಿ | ಬಂದರು ಕಪಿವರರು || ಒಂದೇ
ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಳೆ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸಿದರು | ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೆನುತ || 1 || ಇಂದಿಗೆ ದಿನ ಮೂರುಳಿಯಿತು ಭಾಸ್ಕರ
| ನಂದನನಪ್ಪಣೆಗೆ || ಮಂದಗಮನೆ ಯಳ ಕಾಣದೆ ಪೋದರೆ | ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಬಿಡನು || 2 ||

ಅಂಗದ : (ವಚನ) ಇಂತೆಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಪ್ರಸಂಗಿಸಲಾಗಿ ಆಗಲಾ ಅಂಗದನು ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ -

ಅಂಗದ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಯ್ಯಗೂ ಭಾನುನಂದನನಿಗೂ | ಒಂದಲ್ಲ ಮನಸು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ಅಂದಿನ ಹಗೆ
ಬಿಡದೀಗ ಸೀತೆಯ ಕಂಡು | ದಿಲ್ಲೆಂದರೇನ ಮಾಡುವನೊ || 1 || ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಯ್ಯ ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬುದಕಿಂತ |
ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಪವಾಸ ಬಿದ್ದು || ಇಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಾಣವೆಂದೆನಿಪುದೇ ಲೇಸೆಂದು | ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಪೇಳಿದನು || 2 ||

ಜಾಂಬವ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಅಂಗದನಿಂತೆಂದ ಮಾತ ಕೇಳುತ ಕಪಿ | ಪುಂಗವ ಪರಮೇಷ್ಠಿಸುತನು || ಮಂಗಳ ಮಹಿಮ
ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನು ನಮ್ಮ | ಭಂಗಿಸುವುದಕೊಪ್ಪಗೊಡನು || 1 || ಕೊಂದರೆ ಕೊಲಲಿ ಕಾಯ್ದರೆ ಕಾಯಲಾ ರಾಮ
| ಚಂದ್ರನ ಪಾದದ ಬಳಿಯ || ಹಿಂದೆ ಜಟಾಯು ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟು ಸುರಪನ | ಮಂದಿರವನು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾ || 2 ||

[ಹೀಗೆ ಜಟಾಯುವಿನ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ಅಣ್ಣ ಸಂಪಾತಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಸಂಪಾತಿ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಈ ತೆರದೊಳು ತಮ್ಮೊಳಾಲೋಚನೆಯ ಗೈದು | ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆಯೊಳು || ಆತ
ಜಟಾಯುವಿನಣ್ಣನೆಂದೆನಿಪ ಸಂ | ಪಾತಿ ಬಂದಿವರ ಕೇಳಿದನು ||

ಸಂಪಾತಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ಯಾರಯ್ಯ | ನೀವು | ಯಾರಯ್ಯ || ಪ || ಯಾರಯ್ಯ ನೀವು ಎಲ್ಲರೊಟ್ಟಾಗಿ | ಘೋರ
ಕಾನನದೊಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರ್ಪು | ದಾರಯ್ಯಾ || ಅ.ಪ. ||

ಸಂಪಾತಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ದಶರಥಸುತ ರಾಮನೆಂಬಾತನಾರು | ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಭಾನುನಂದನನೆಂದರೆಲ್ಲಿ || ದಶಕಂಠ
ಜನಕನಂದನೆ ಸುದ್ದಿಯೇನು | ವಶವಿಲ್ಲದಿನಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕಿನ್ನು || ಯಾರಯ್ಯ || 1 || ತಮ್ಮನು ತನಗೆ
ಜಟಾಯುವೆಂಬಾತ | ನಿರ್ಮಲದಲಿ ಸತ್ತನೆಂದೆಂಬ ಮಾತ || ನಿಮ್ಮೊಳಿಂದವರು ಯಾರಿದ ಕೇಳ್ತದೆಲ್ಲಿ | ಒಮ್ಮೆ
ಎನ್ನೊಡನೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಿಲ್ಲಿ || ಯಾರಯ್ಯ || 2 ||

ಜಾಂಬವ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ವಸುಧೆಗುತ್ತಮವಾದಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣದಿ | ದಶರಥನೃಪನೆಂಬ ಧರಣಿ ಪಾಲಕಗೆ
|| ಕುಸುಮಗಂಧಿಯರು ಮೂವರು ಹೆಂಡಿರವಗೆ | ಅಸಮ ಸಾಹಸರು ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳವಗೆ || 1 || ಪಿತನ ವಾಕ್ಯವ
ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ | ಸತಿ ಸಹಿತಲೆ ಪಂಚವಟಿಯೊಳಿರೆ ಮುನ್ನ || ಕಪಟದಿ ದಶಕಂಠ ಕದ್ದೊಯ್ಯ ಸತಿಯ | ಚಪಲ
ಲೋಚನೆ ಕೂಗುತಿರಲು ದುಸ್ಥಿತಿಯ || 2 || ಮಡದಿಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾ ಜಟಾಯು | ತಡೆದು ಮಾರ್ಗದಿ ಹೋಗ
ಗೊಡದೆ ಶುಭಕಾಯ || ಹೊಡೆದಾಡಿದರು ಬಲು ಹೊತ್ತು ಪರ್ಯಂತ | ಕಡೆಗೆ ಮೋಸದೊಳವನ ಕೊಂದ ದಶಕಂಠ ||
3 || ಕಾಮಿನಿ ವರವಿತ್ತ ದೆಸೆಯಿಂದ ಶರಣ | ರಾಮನ ಚರಣದೆಡೆಯೊಳಾಯ್ತು ಮರಣ || ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮರಸನ ಸ್ನೇಹ
ಬಳಸಿ | ಕಾಮಸನ್ನಿಭ ಇಂದ್ರಸುತನ ಸಂಹರಿಸಿ || 4 || ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವ ಸುಗ್ರೀವಗಿತ್ತು | ಜಾನಕಿಯರಸಲೆಮಗೆ
ವೀಳ್ಯವಿತ್ತು || ನಾನಾರಾಜ್ಯದೊಳೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರಿಲ್ಲ | ಏನ ಮಾಡುವುದೆಂದೆಮಗೆ ಕಾಂಬುದಿಲ್ಲ || 5 ||

ಸಂಪಾತಿ : (ವಾರ್ಧಕ) ಸಿರಿರಾಮಚಾರಿತ್ರಮಂ ಕೇಳ್ಳು ಹಿಂದೆ ರವಿ | ಕಿರಣದುರಿಯಲಿ ಬೆಂದು ಹೋದ ಗರಿ
ಮೂಡಿದವು | ಎರಡು ಪಕ್ಕದೊಳಿವರನೆಲ್ಲರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶರಧಿತಡಿಯೊಳಗಿಳುಹುತ ||

[ಸಂಪಾತಿಯು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದ ತಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಸಂಪಾತಿ : (ವಾರ್ಧಕ) ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ತೋರಿದನು ಲಂಕಾದ್ವೀಪ | ಪುರವಿದೇ ಎಂದು ತೆರಳಿದನು ಸಂಪಾತಿ ||

[ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಲಂಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸಂಪಾತಿಯು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಬಳಿಕ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಜಾಂಬವನು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಭೋರ್ಗರವ ಶರಧಿಯ ಕಂಡು ಕಪಿನಾಯಕರಿಗೆ ವಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಂತೆಂದನು ||

ಜಾಂಬವ : (ತುಜಾವಂತು-ಎಕ) ಕಂಡಿರೇ | ನೀವು | ಕಂಡಿರೇ || ಪ || ಕಂಡಿರೇ ಸಮುದ್ರರಾಜ | ಕೆಂಡದಂತು
ಬ್ಬಳಿಸುವುದ || ಕಂಡಿರೇ ||1|| ಧರೆಯ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳನ್ನು | ಕರೆಸಿ ಬೆರಸಿಕೊಂಡುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ | ಮೆರೆವುದ | ಭೋ |
ರ್ಗರವುದ || ಕಂಡಿರೇ ||2|| ಅಂಬರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಮಗುಚಿ | ಲಂಘಿಸುವುದುಬ್ಬರ ಹೆಚ್ಚಿ | ನೊರೆಗಳ | ಬಹ | ತೆರೆಗಳ ||
ಕಂಡಿರೇ ||3|| ಅಗಣಿತ ಪರ್ವತಗಳ | ಮಿಗುವಂತದ ಮೀನುಗಳ | ಹೊಳೆವುದ | ಬಾಯ | ಕಳೆವುದ || ಕಂಡಿರೇ
||4|| ಹೇಗೆ ದಾಟಬೇಕು ಎಂದು | ನಾಗಶಯನ ಬಲ್ಲನೊಂದು | ತಿಳಿಯದು | ಪ್ರಾಣ | ಉಳಿಯದು || ಕಂಡಿರೇ ||5||

ಹನುಮಂತ : (ವಚನ) ಇಂತೆಂದ ಜಾಂಬವನ ವಚನಮಂ ಕೇಳ್ಳು ಹನುಮಂತನು ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ –

ಹನುಮಂತ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2) ಇದಕೆ ಚಿಂತೆಗಳೇಕೆ ನಿಮಗೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಪದುಮನಾಭನ ಕರುಣವಿಲ್ಲವೇ
ನಮಗೆ || ಪ || ಹಾರುವೆನು ಶರಧಿಯೊಂದರೆನಿಮಿಷದೊಳಗೆ | ನಾ | ಹೋರುವೆನು ರಾವಣನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ ದೆಸೆಗೆ
| ಬೀರುವೆನು ಶಾಕಿನೀ ಡಾಕಿನೀಗೌತಣವ | ತೋರುವೆನು ರಕುತದೋಕುಳಿಯ | ಹಿಂದೆ | ಜಾರುವೆನು ಕೈಮುಗಿದು
ಕಂಡು ||

ಜಾಂಬವ : (ವಚನ) ಇಂತೆಂಬ ಹನುಮನ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಜಾಂಬವರು ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ಏನೆಂದರು ಎಂದರೆ –

ಜಾಂಬವ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಅಷ್ಟ) ನೀನೆ ಕಲಿ ಹನುಮ | ನಮ್ಮವರೊಳು | ನೀನೇ ಕಲಿ ಹನುಮ || ಪ || ನೀನೇ
ಕಲಿಯು ನಮ್ಮ | ವಾನರರೊಳಗೆಲ್ಲ | ಆನಂದದಿಂದ ಸಾ | ಗರವ ಲಂಘಿಸುವುದಕ್ಕೆ || 1 || ಬಣಗುರಕ್ಕನ ರಾ |
ವಣನ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲ | ಅಣುರೂಪಿನಲಿ ಮನೆ | ಮನೆಯ ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ || 2 || ಕೆಟ್ಟ ರಕ್ಕಸರಡ್ಡ | ಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವರನ್ನು |
ಕುಟ್ಟಿ ಲಂಕಾಪುರ | ಸುಟ್ಟು ಬರುವುದಕ್ಕೆ || 3 || ಕೊಂಕದೆ ಕೊನರದೆ | ಲಂಕೆಯೊಳ್ ಸಿಲುಕದೆ | ಪಂಕಜಮುಖಿ ಸೀತೆ
| ಯಂ ಕಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ||4 ||

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಎಂದ ಜಾಂಬವರ ನುಡಿಕೇಳ್ಳು ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಜ | ನಂದನಗೆ ಕೈ ಮುಗಿಯುತಾಕ್ಷಣವೆ
ತೆರಳಿದಾ ||

[ಜಾಂಬವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ]

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ಮಹೇಂದ್ರಪರ್ವತವೇರಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ನೋಡಿದನು | ಸಿಂಧು
ಭೋರ್ಗುಡಿಸುತಿಹುದ ||

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ಇಂದುಶೇಖರ ಕಮಲಬಂಧು ಶಚಿಪತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಸ್ಕಂದ ಶಾರದೆ ಗಣಪ
ಗೌರಿಮುಖ ಸುರರ ರಘು | ನಂದನನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಪುಟನೆಗೆದು ಹಾರಿದಂ ಮೂರ್ಲೋಕ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ||

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹಾರಿದನು ಲಂಕೆಯನು ಬಿಟ್ಟೇ | ಳ್ನೂರು ಯೋಜನ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ || ಸಾರಿದನು
ತೃಣಬಿಂದು ಮುನಿಪನ | ಶಾಲೆಯೆಡೆಗೆ ||

[ತೃಣಬಿಂದು ಮುನಿ ಕುಳಿತಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಉರ ಹೊಲಬನು ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲಿ ವಿ | ಚಾರಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ಮುನಿಯ ಪ || ದಾರವಿಂದಕೆ
ಕೈಯ ಮುಗಿದನು | ವೀರ ಹನುಮ ||

ಹನುಮಂತ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-1,2) ಯಾವ ದೇಶಗಳಿವು ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಿವು | ನೀವಿಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂದೆಷ್ಟು
ದಿವಸ ||1|| ರಾವಣೇಶ್ವರನೆಂಬ ರಕ್ತಸನ ಪುರವಲ್ಲಿ | ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದು ಲಂಕಾಧಿನಗರ ||2|| ಕಾರ್ಯವುಂ
ಟಿಮಗಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಕ್ತಸನಲ್ಲಿ | ತೋರಿಕೊಟ್ಟರೆ ತಿಳಿದು ಬಹು ಪುಣ್ಯ ಬಹುದು ||3||

ತೃಣಬಿಂದು : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಕುರುಡನ ಕೈಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೇಕೆ ಬಧಿರಗೆ | ವರ ಸಂಗೀತಗಳ ಮಾತೇಕೆ || ಎರಡೂ
ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಹೆಳವಗೆ ಯಾತ್ರೆಯ | ತಿರುಗಾಡುವ ಸುದ್ದಿಯೇಕೆ || 1 || ಮರಮರ ಚರಿಪ ವಾನರ ನಿನಗಾ ಲಂಕಾ |
ಪುರದರಸಿನ ಸುದ್ದಿಯೇಕೆ || ತಿರುದುಂಬಾತನ ಮನ ಪಲ್ಲಕಿಯೇರುವ | ತೆರನಂತಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಮನಸು || 2 || ಏಳು
ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆ ಕಣಿವೆಯ ಜರಿಗಳು | ಬಾಳರಕ್ತಸರ ಕಾಲಾಟ || ಮೇಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಭೂತಗಣಗಳ | ಜಾಲವು
ನುಸಿ ಹೋಗಗೊಡವು || 3 ||

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಮುನಿರಾಯ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಿಂದು ಮುಂದಾದರೂ | ತನುವಿದು ಎನಗೆ ಶಾಶ್ವತವೇ ||
ವನಜಸಂಭವ ಹಣೆಯೊಳು ಬರೆದಿಟ್ಟಂಥಾ | ಧ್ವನು ಮೀರಲುಂಟೆ ಜೀವರಿಗೆ || 1 || ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸತ್ತರೆ
ಎನಗೀಗ | ಕಾಮಿತ ಫಲ ಕೈನೇರುವುದು || ಆ ಮಾತು ನಿಮಗೇಕೆ ದಶಕಂಠನಿರುವಂಥ | ಸೀಮೆ ತೋರಿದರೊಂದೆ
ಸಾಕು || 2 ||

ತೃಣಬಿಂದು : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಕಪಿವರಾ ವೀರ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ || ಗುಪಿತದಿಂ ಬಹು | ಕಾಲವಾಯಿತು | ತಪವ
ಮಾಡುವೆ | ವಿಲ್ಲಿ ನಾವ್ || 1 || ತಲೆಯಿಂದ ಜಡೆಯಿಳಿದು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ || ಬಳಸಿಕೊಂಡತಿ | ಬೇರುವರಿದವು |
ಎಳೆಯಲಿಕೆ ಬಲ | ಸಾಲದು || 2 || ವೃದ್ಧರೂ ನಾವು ಏಳಲಾರೆವು ನಮ್ಮ || ಉದ್ಧ ನೆಗೆದರೆ | ರಾವಣೇಶ್ವರ | ನಿದ್ಧ
ರಾವನು | ತೋರ್ಪೆವು || 3 ||

[ತೃಣಬಿಂದು ಮುನಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಎರಡೂ ತೋಳ್ವಿಡಿದೆತ್ತಿ || ಅಂಬರಕೆ ನೆಗೆ | ಹಲ್ಲೆ ಕಮಲಜ |
ಶಂಭು ತಾ ಬೆರ | ಗಾಗಲು ||

[ತೃಣಬಿಂದು ಮುನಿಯು ಲಂಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ , ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ]

ಹನುಮಂತ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ತೋರಲಾ ಮುನಿ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು || ಹಾರಿದನು ಹನು | ಮಂತ ಲಂಕೆಯ |
ನೇರಿದನು ಮಹಾ | ದುರ್ಗವ || 1 || ಹೊಕ್ಕನಾ ಲಂಕಾ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆಲ್ಲ || ರಕ್ಕಸರು ಗೊರ | ಕಿಡುತ ನಿದ್ರೆಯ |
ಕಕ್ಕಸದ ಭಟರೀಕ್ಷಿಸಿ || 2 ||

[ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಹ್ಮ ಲಂಕೆಯ ಬಣ್ಣದ ವೇಷದ ಪ್ರವೇಶ]

ಲಂಕಿಣಿ : (ಅಬ್ರ) ಇತ್ತಲಾ ಲಂಕಾ ಪಟ್ಟಣದಿ ಲಂಕಿಣಿ ಎಂಬ ದಾನವಿಯು ಬೋರ್ಗುಡಿಸಿ || (ದೇಂದೇಂತ ದಿತ್ತಾ....)

ಲಂಕಿಣಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಇತ್ತ ಲಂಕಾ ಪಟ್ಟಣದಿ ಮದ | ವೆತ್ತು ಲಂಕಿಣಿ ಎಂಬ ದಾನವಿ || ಹೊತ್ತು ಕಳೆವೆನು ಪುರದ
ಹೊರಗೆ | ನ್ನುತ್ತ ಬರಲು ||

[ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹನುಮಂತ ಮತ್ತು ಲಂಕಿಣಿ ಪರಸ್ಪರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಾಡುವ ವೇಳ್ಯ || ದಲ್ಲಿ ಲಂಕಿಣಿ | ಯೆಂಬ ದಾನವಿ |
ಬಲ್ಲಿದಾತನ | ತಡೆದಳು ||

ಲಂಕಿಣಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ | ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ || ಎದ್ದು ತಿರುಗಾಡುವಾತ |
ನೀನಾರೋ ಕಪಿ ||

ಹನುಮಂತ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ರೂಪಕ) ನಿದ್ಧೆಯಿಲ್ಲ ಕಾಣೆಯೆನಗೆ | ನೀನು ಭೂತಗಳ ಹಾಗೆ || ಉದ್ಬುರುಟು
ತನವದೇಕೆ | ಕಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸಿ ||

ಲಂಕಿಣಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ಆಷ್ಟ-2) ಭದ್ರ ಎನ್ನ ಕಾವಲಿಲ್ಲಿ | ಲಂಕಿಣಿಯೆಂಬಾಕೆ ನಾನು || ಕ್ಷುದ್ರ ಕಳ್ಳ ಎನ್ನ ಕೈಗೆ
| ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲ ||

ಹನುಮಂತ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ಮಟ್ಟಿ) ಕಳ್ಳನಲ್ಲ ಕಾಣೆ ನಾನು | ಕಾಂತೆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಕೇಳ್ ನೀನು || ಒಳ್ಳೆ ವಾಯು
ಪುತ್ರ ಹನುಮಂ | ತೆನ್ನ ಪೆಸರದು ||

ಲಂಕಿಣಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ಆಷ್ಟ-2) ಹನುಮಂತನಾದರೇನು | ಕಣ್ಣು ಮೂರುಂಟೇನೊ ನಿನಗೆ || ಬಿಡುಗೆ ನಾ
ಬಿಟ್ಟೇನೆ ನಿನ್ನ | ತಿನ್ನದುಳಿವೆನೆ ||

ಹನುಮಂತ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ರೂಪಕ) ಎನ್ನ ಪಂಥ ನೋಡೆ ನಿನ್ನ | ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸುವೆ ಮುನ್ನ || ಹೆಣ್ಣು ಮೂಳಿ
ದಾರಿಯ ಬಿ | ಟ್ತತ್ತ ಸಾರಲೇ ||

ಲಂಕಿಣಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ಆಷ್ಟ-2) ವಾಯುಪುತ್ರ ನೀ ನೋಡೆನ್ನ | ಬಾಯೊಳಿದ್ದ ಪಲ್ಲಳನ್ನು || ನೋಯದೆ
ನುಂಗುವೆ ನಿನ್ನ | ಮಾತು ಬೇರುಂಟೇ ||

ಹನುಮಂತ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ರೂಪಕ) ನಾಯಿಗಳ ಹಾಗೊಂದೊಂದ | ಬಗುಳಿ ನೀನು ಪೆಟ್ಟ ತಿಂದು ||
ಸಾಯಬೇಡ ಹೋಗತ್ತತ್ತ | ಹೇಯ ರಾಕ್ಷಸಿ ||

ಲಂಕಿಣಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ಆಷ್ಟ-2) ಇಷ್ಟು ಪಂಥವಾದ ಮೇಲೆ | ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನಾ ಪೋದರೆ || ಕಷ್ಟವೆಂದು
ಕೈಯೊಳೊಂದು | ಪೆಟ್ಟನಿಟ್ಟಳು ||

ಹನುಮಂತ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ)(ರೂಪಕ) ಭ್ರಷ್ಟ ಮೂಳಿ ಎಂದು ಹನುಮ | ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಲವಳು ||
ರಟ್ಟೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಳು ಹೆ | ಬೈದ್ದದಂದದಿ ||

[ಯುದ್ಧ , ಲಂಕಿಣಿ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ , ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿ ಪುನಃ ಯಕ್ಷಿಣಿಯ ರೂಪ ತಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ]

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಕಾದಿ ದಣಿದು ಲಂಕಾಲಕ್ಷ್ಮಿ | ತೊಲಗಿದಳು ರಾವಣಗೆ ಬಂತು
ದುರ್ದೇಶೆಯೆನುತ | ಬಳಿಕ ಹನುಮಂತನಣುರೂಪಿನಿಂ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡಿ ಹುಡುಕುತಿರಲು ||

[ಅಣುರೂಪ ಧರಿಸಿ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಂದ ನಂತರ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಬಲವಂತನಿವನಾರು ಬಲು ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೋರ್ವ | ಮಲಗಿರ್ಪ ಕುಂಭಕರ್ಣನ
ಶ್ವಾಸದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ | ಸುಳಿ ಸುಳಿದು ವಜ್ರ ಕಂಭಕೆ ಬಡಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೊರವಂಟು ದಣಿದನಂದು ||

[ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಂದ ನಂತರ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಭೀಷಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ತ್ರಿಣಯಸಖ ಮಧುಸೂದನಾಚ್ಯತ | ವನಜಲೋಚನನೆಂಬ ಜಪಗಳ || ನೆಣೆವ ಶರಣ
ಶ್ರೇಷ್ಠನ ವಿಭೀ | ಷಣನ ಕಂಡ ||

[ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಂದ ನಂತರ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾವಣನ ಶಯ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೀತ ರಕ್ಕಸ | ನಲ್ಲಿ ಗುಣವಿದೆಯೆನುತ ತಿರುಗಿ ಮ || ತಲ್ಲಿ ಕಂಡನು
ರಾವಣೇಶ್ವರ | ನಂತಃಪುರವ || 1 || ವಲ್ಲಭೆಯನೊಡಗೂಡಿ ರಾವಣ | ಚೆಲ್ವ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರೆ || ಬಲ್ಲಿದನು
ತಾ ಕಂಡು ಮನದಲಿ | ಬಳಲತೆಂದ || 2 ||

ಹನುಮಂತ : (ತುಜಾವಂತು-ಜಂಪೆ-1,2) ಬಲುದೋಷಕೊಳಗಾದ | ಪಾಪಿ ದಶಕಂಠ || ಮಲಗಿದಾಕೆಯು ಇವಳು
| ವೈದೇಹಿ ತಾನೆ || 1 || ಕಲೆಯಾಯ್ತು ರಾಘವಗೆ | ಕಾಂತೆ ಇವಳಿಂದ || ಗೆಲವಿಲ್ಲ ಮುಂದೆಮಗೆ | ದಣಿವುದಿದು
ವ್ಯರ್ಥ || 2 || ವರ ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬ | ಬಿರುದ ನೆರೆ ತೊರೆದು || ಮರುಳಾದಳೀತನಿಗೆ | ಮಂದ ಗಜಗಮನೆ || 3 ||

ಹನುಮಂತ : (ತುಜಾವಂತು-ಜಂಪೆ-2,1) ದಾನವನ ಸಂಹರಿಸಿ | ದಾಟಿದರೆ ನಾ ಮುಂದೆ || ಏನೆಂದು ಪೇಳುವನೊ
| ಎನ್ನೊಡೆಯ ರಾಮ ||

ಹನುಮಂತ : (ದ್ವಿಪದಿ) ತರಹರಿಸಿ ಮನದೊಳಗೆ ತನ್ನೊಡೆಯ ರಾಮ | ಕುರುಹುಗಳ ಪೇಳ್ವದನು ಕಂಡ ನಿಸ್ಸೀಮ
|| 1 || ಪದುಮ ರೇಖೆಗಳಿಲ್ಲ ಪಾದದಲಿ ಮುಂದೆ | ವಿಧವತ್ವ ತೋರುತಿದೆ ಹೆಡತಲೆಯ ಹಿಂದೆ || 2 || ಮಚ್ಚಲಾಂಛನ
ನೋಡೆ ಬಲ ತೊಡೆಯೊಳಿಲ್ಲ | ಅಚ್ಯುತನ ಸತಿಯಿವಳು ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್ಲ || 3 || ಇವಳು ಜಾನಕಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
| ತವಕದಲಿ ಹೊರವಂಟ ಭೂಸುತೆಯನರಸಿ || 4 ||

[ಇವಳು ಸೀತೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸೀತೆ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ಕ್ರೋಧಗೊಂಡು]

ಹನುಮಂತ : (ದ್ವಿಪದಿ-ಅಬ್ರ) ಹೀಗೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಹನುಮ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ | ಹಾಗೆ ತ್ರಿಕುಟಾಚಲಕೆ ಬಾಲವನು
ಬೆಳಸಿ || 1 || ಆ ಸಮಯದಲಿ ಗಗನ ವಾಕ್ಯವನೆ ಕೇಳ್ತು | ಬೀಸುತಿಹ ಮಾರುತನ ವಾಸನೆಯ ತಾಳ್ತು || 2 ||
ವನವಿದೊಂ ದಿಡೇ ಎಂದು ಪೇಳಿದಾ ನುಡಿಯ | ಅನುಸರಿಸಿ ನೋಡುವೆನು ಎನುತಲಾ ಕಡೆಯ || 3 || ಹಾರಿದಬ್ಬರಕೆ
ನೆಲ ವದಿರಿತುರವಣಿಗೆ | ಜಾರಿದುವು ಮಣಿ ಖಚಿತ ಕನಕದುಪ್ಪರಿಗೆ || 4 ||

[ಇಡೀ ತ್ರಿಕುಟಾಚಲವನ್ನೇ ತನ್ನ ಬಾಲದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ , ಆ ರಾಮದೇವರೇ ಅವನ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೊರಟಾಗ , “ಆತುರ
ಪಡಬೇಡ ನೀನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಸೀತೆ ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಶರೀರವಾಣಿ ಆಗುತ್ತದೆ , ಹೀಗಾಗಿ ಹನುಮಂತನು ಅಶೋಕ ವನಕ್ಕೆ
ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಹನುಮಂತನು ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರದ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಂಪು ಮುಂಡಾಸಿನ ಸುಂದರ ರಾವಣನ ಪ್ರವೇಶ]

ರಾವಣ : (ವಚನ) ಅತ್ತಲಾ ರಾವಣನು ನಿದ್ರೆಯಂ ತಿಳಿದೆದ್ದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ
ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಬೊಂಬಾಳ ದೀವಿಗೆಯೊಡನೆ ಆ ವನಾಂತರಕೆ ಬಂದ ||

[ಬಂದವನೇ ದೂತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅನುಕೂಲ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ಬಂಗಾರದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಸೀರೆಯ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲರ
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ಸೀತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಅವರೆಲ್ಲ ತೆರಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟೆಯರ ನಡುವೆ ಸೀತೆಯು
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು , ನಂತರ ಹನುಮಂತನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುವುದು]

ಹನುಮಂತ : (ದ್ವಿಪದಿ) ಮೆಲ್ಲನುದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಮಗುಳೆ ನಡೆತಂದ | ಪುಲ್ಲನೇತ್ರ ಅಶೋಕವನದೊಳಿರೆ ಕಂಡಾ || 1 ||
ಶಿಂಶುಪದ ಮರನಡಿಯ ಕುಳಿತು ರಾಘವನ | ಚಿಂತಿಸುವ ಜಾನಕಿಯ ಕಂಡನಾ ಹನುಮ || 2 ||

[ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟೆಯರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಜಯ ಜಯವೆಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಜಯ ಜಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಮಾತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ | ಜಯ ಜಯ ಸೀತೆ ಭೂಜಾತೆ || ಜಯ ಜಯ
ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪೆ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪೆ | ಜಯ ಜಯ ಪುಣ್ಯಶರಣ್ಯೆ || 1 || ಇವಳೀಗ ರಾಮನ ಕಾಂತೆ ಸದ್ಗುಣವಂತೆ | ಇವಳು
ಸಜ್ಜನಪಾಲೆ ಶೀಲೆ || ಇವಳು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರೌಘವಂದಿತೆ ಮಾತೆ | ಇವಳು ರಾಮನ ಪ್ರೀತೆ ಸೀತೆ || 2 || ಧರಣಿಜೆ
ಯಲಿ ದೋಷ ಕಲ್ಪಿಸಿದೇನು ನಾನು | ದುರುಳ ರಾವಣನ ಕಂಡಲ್ಲಿ || ಕರವೆರಡರಲಿ ಬಾಯ್ ಹೊಯ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು
| ಶಿರವ ಬಾಗಿದ ರಾಮಾಯ್ತೆಂದು || 3 ||

[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾವಣ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ , ಹೀಗಾಗಿ ಅಣುರೂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹನುಮಂತ ಮರವೇರಿ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಹನುಮಂತ ತೆರಳಿದ
ಬಳಿಕ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾವಣ ಮತ್ತು ಇತರರ ಪ್ರವೇಶ]

ರಾವಣ : (ವಚನ) ರಾವಣನು ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕರೆದು ಅನೇಕ ರತ್ನಾಭರಣಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಂ ಮುಂದಿರಿಸಿ ನಾನಾ
ಯತ್ನದಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸಿರೆಂದು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿ ಅವರು ಜಾನಕಿಯೆಡೆಗಂ ಬಂದು ಏನೆಂದರು ಎಂದರೆ –

ಅನುಕೂಲ ನಾರಿಯರು : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಏಕ) ದಾನವೇಂದ್ರನ ಕೂಡಲಿ | ನ್ನೇನು ಸಂದೇಹ || ಜಾನಕಿ ಸುಮ್ಮನೆ
ಅನು | ಮಾನವೇತಕಮ್ಮ ಹೇಳು || ಪ || ರಾಮನೆಂಬ ಧ್ಯಾನ ಬಿಟ್ಟು | ಬೇಗ ನಾನಾಭರಣವಿಟ್ಟು | ರಾವಣನೊಳು
ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟು | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯನಿಟ್ಟು || ದಾನ || 1 || ಪಟ್ಟೆಯ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟು | ಪಚ್ಚೆಯ ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು | ಕಟ್ಟಿ
ತುಂಬಿಗುರುಳ ಮೇ | ಲಿಟ್ಟು ನಾನಾ ಪುಷ್ಪಂಗಳ || ದಾನ || 2 || ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆ |
ಪನ್ನೀರಿಕ್ಕೊ ಗಂಧದ ಕ | ಮೈಣ್ಣೆಯ ಲೇಪನ ಕೊಳ್ಳೆ || ದಾನ || 3 ||

[ಸೀತೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲ ವಿಫಲರಾದಾಗ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಆಭರಣದ ಗಂಟುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ]

ರಾವಣ : (ವಚನ) ಸೀತೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟೆಯರ ಕರೆದು ಜಾನಕಿಯ ಅಂತರ್ಭಾವ ಏನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ಏನೆಂದರು ಎಂದರೆ -

[ನಂತರ ಸೀತೆಯ ಅಂತರ್ಭಾವ ಏನೆಂದು ಸೀತೆಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟೆಯರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ]

ಸರಮೆ-ತ್ರಿಜಟೆ : (ತ್ರಿವೃಡೆ-1) ಧರಣಿಸುತೆಗಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ | ಸ್ಮರಣೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ಮನದಲಿ || ಬರಿದೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಯೋಚನೆ | ಇರುಳು ಹಗಲು || 1 || ಪರುವತವ ನೊಣ ನುಂಗಿತಾದರು | ಇರುವೆ ಶರಧಿಯ ಕುಡಿದುಹೋದರು || ಸರುವಥಾ ಜಾನಕಿಯನೊಲಿಸಲು | ಶಕ್ಯವಲ್ಲ || 2 || ಚಂದನವು ಅತಿ ಉಷ್ಣವಾದರು | ಚಂದಿರನು ಬಿಸಿಲಾಗಿ ಕಾಯ್ದರು || ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನಗವಳು ಮನ | ಹೊಂದಳಯ್ಯ || 3 || ಕಾಗೆಗಳು ಬಿಳುಪಾಗಿ ಹೋದರು | ನಾಗರನ ಹಲ್ಲಮೃತವಾದರು || ಆ ಗರುವೆ ಮಾಯಕದ ನುಡಿಗೊಳ | ಗಾಗಳಯ್ಯ || 4 || ಕಲ್ಲೊಳಂಬುಜ ಅರಳಿತಾದರು | ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ದುರ್ಗಂಧವಾದರು || ಎಳೆನಿತು ಭಲ ಬೇಡ ನಿನಗಹ | ಳಲ್ಲ ಸೀತೆ || 5 || ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆತಿ ಕೋಡು ಬಂದರು | ಸಕ್ಕರೆಯು ಕಹಿಯಾಗಿ ಪೋದರು || ಮಿಕ್ಕ ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಜಾನಕಿ | ಸಿಕ್ಕಳಯ್ಯ || 6 ||

[ಸೀತೆಯ ಮನ ಒಲಿಸಲು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಮರಳಿ ಸೀತೆಯ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ , ಆಗ ತಾನೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ]

ರಾವಣ : (ವಚನ) ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲಾಗಿ ರಾವಣನು ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನೋಳ್ವನೆಂಬ ಆಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಅತಿದೈನ್ಯದಿಂದ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ -

ರಾವಣ : (ಘಂಟಾರವ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮಾರನಸ್ತ್ರ ತಾಗಿ ಬಿಗು | ವೇರಿತಲ್ಲೆ ಬಾಲೆ || ನಾರಿ ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯ | ದೋರೆ ನೀ ದಮ್ಮಯ್ಯ || ಪ || ಇಪ್ಪತ್ತು ತೋಳಿಂದ ತೆಗೆ | ದಪ್ಪಿಕೊಂಬುದಕ್ಕೆ || ಅಲ್ಪ ಮನಸಲ್ಲ ಕೇಳೆ | ಕರ್ಪೂರ ಸುಗಂಧಿ || 1 || ಚಪ್ಪರ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ | ಚಂದದಿ ವಯ್ಯಾರೆ | ದರ್ಪಕನಾಟದಿ ನಿನ್ನ | ದಣಿಸುವೆ ನಾ ಮುನ್ನ || 2 || ದೇವತೆಗಳ್ ಗಂಧರ್ವರು | ದೇವ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ || ದೇವೇಂದ್ರ ಮುಂತಾಗಿ ಎನ್ನ | ಸೇವೆ ಮಾಳ್ವರೆಲ್ಲ || 3 || ಸೃಷ್ಟಿ ಈರೇಳರೋಳ್ ನಾನು | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾಣೆ ಜಾಣೆ || ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿತ್ವ ನಿನಗೆ | ಕೊಟ್ಟು ಬಾಳ್ವೆ ಕಾಣೆ || 4 ||

ರಾವಣ : (ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮಾತನಾಡಬಾರದೇನೆ | ಓ ಸೀತಾದೇವಿ | ಮಾತನಾಡಬಾರದೇನೆ || ಪ || ಮಾತನಾಡ ಬಾರದೇನೆ | ಸೀತಾದೇವಿ ಎನ್ನೊಡನೆ || ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೋತು ಬಂದ | ನೀತನೆಂಬ ಕರುಣದಿಂದ || ಮಾತ || ಅ.ಪ. || ಹಗಲಿರುಳು ಕೈಯೊಳು ನಿನ್ನ | ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಬೆನು ನಾ ಮುನ್ನ || ಬಗೆ ಬಗೆ ಕಾಮನ ಕಲೆಯ | ಸೊಗಸಾಗಿ ತೋರುವೆ ಬಗೆಯ || ನಗೆಮೊಗ ನೆಗಹುತ | ಲೊಗುಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ | ನಗರಕೆ ಬಾರಲೆ | ಸುಗುಣಾನ್ವಿತೆಯೇ ||

ಸೀತೆ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಶಿವರಂಜನಿ) ಕುಶನೆ ಕೇಳ್ ರಾವಣನ ಮಾತು ಜಾನಕಿಗೆ ಕ | ಕೃಶವಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ ನಾಟಿದವು ಕಣ್ಣಲಿ ಕಿಡಿಯ | ಮನಗಿ ಕೈಯೊಳು ತೃಣವ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಬಣಗು ರಕ್ತಸಗವನಿಸುತೆ ನುಡಿದಳು ||

[ಅದುವರೆಗೆ ರಾವಣನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಾಮಾ ರಾಮಾ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತೆಯು ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ]

ಸೀತೆ : (ಅರಭಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸರಮೇ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರು | ಈ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲ | ಸರಮೇ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರು || ಪ ||
 ದುರುಳ ತಾನುತ್ತಮನಂತೆ | ಸುರರಿಗೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠನಂತೆ | ಧುರದೊಳಧಿಕ ಶೌರ್ಯನಂತೆ | ನಿರತ ಸಖಲೈಶ್ವರ್ಯನಂತೆ
 || ಸರಮೇ || 1 || ಬಲ್ಲಿದನಾದರೆ ಶಿವನ | ಬಿಲ್ಲನೇಕೆತ್ತದೆ ಪೋದ | ಕಲ್ಲಿದೆಯಾದರೆ ತೊಟ್ಟಿ | ಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಬನೆ
 || ಸರಮೇ || 2 || ಅಂದೇ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕಣ್ಣ | ಮುಂದೆ ತಾರದೇತಕೆನ್ನ | ಹಂದೆಯಂತೆ ಕದ್ದುಕೊಂಡು |
 ಬಂದುದೇತಕಮ್ಮ ಹೇಳು || ಸರಮೇ || 3 || ಘೋರ ದೈತ್ಯ ಪಾಪಿ ಪರರ | ನಾರಿಯೊಳಿಂತೆಂದಮೇಲೆ | ನೂರು
 ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನರಕ | ಸೇರದಿರನು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಮ್ಮ || ಸರಮೇ || 4 || ಕಾಣಬಹುದಿನ್ನೀ ಖಳನ | ಗೋಣುಗಳನು ತರಿದು
 ಯಮನ | ತಾಣಕಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಎನ್ನ | ರಾಣಿಯ ಮಾಳ್ ಶ್ರೀರಾಮ || ಸರಮೇ || 5 || ಕೆಟ್ಟ ಮೂಳನಿವನ ತಲೆಯ |
 ಕುಟ್ಟಿ ಕಾಲೊಳೊಡ್ಡು ಕಡೆಯೊ | ಇಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಎನ್ನ ರಾಮ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯ ಮಾಳ್ || ಸರಮೇ || 6 ||

ಸೀತೆ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ಪಿಸುಣರೊಳು ಬಣಗು ರಣಹೇಡಿ ಚಂಡಾಲ ದು | ವ್ಯಸನಿ ದುರಹಂಕಾರಿ ದುರ್ಜನ ದು
 ರಾಚಾರಿ | ಅಸುರರೊಳಗಧಮನೇ ನೀಚ ನಾಯಿ ಗುಲಾಮ ಅತ್ತತ್ತ ನಡೆಯೆಂದಳು ||

ರಾವಣ : (ವಾರ್ಧಕ)(ಅಬ್ರ) ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಜಾನಕಿಯ ವಚನಾಸ್ತ್ರದಲಿ | ದುರುಳ ರಾವಣ ಕೋಪದಿಂದ ಖಡ್ಗವ
 ಕೊಂಡು | ತರಳೆಯಂ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವೆನೆಂದು ಬರುತಿರಲು ||

ಮಂಡೋದರಿ : (ವಾರ್ಧಕ) ಅರಿತಳಿಂಗಿತವ ಮಂಡೋದರಿಯು ಬಂದವನ | ಕರ ಪಿಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪತಿಯ
 ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ||

[ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಡಿಯುವೆನೆಂದು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಮಂಡೋದರಿ ಬಂದು ತಡೆಯುತ್ತಾಳೆ , ಆಗ ಸೀತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನೀಡಿ ರಾವಣ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ ,
 ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳು ಆಗುವಾಗ ಹನುಮಂತ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ]

ಸೀತೆ : (ವಾರ್ಧಕ) ಇತ್ತ ಜಾನಕಿ ಕ್ಲೇಶದಿಂದಳುತ ಸರಮೆಯೊಡನಿಂತೆಂದಳು ||

ಸೀತೆ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಕಂಡೆಯಾ ಸರಮೆ ದಾನವ ಬಂದು ದಿನದಿನ | ದಂಡಿಸುತಿರುವಂಥ ಬಗೆಯ || ಭಂಡ
 ರಕ್ಕಸನ ಉಪಟಳದಿ ಬೇವುದಕಿಂತ | ಕಂಡದಿ ಬೀಳ್ವುದೇ ಲೇಸು || 1 || ಇಂದು ಬರುವ ನಾಳೆ ಬರುವನು ಶ್ರೀರಾಮ
 | ನಂದಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು || ಇಂದಿಗೆ ದಿನವಿಷ್ಟು ಸಂದರೂ ರಘುಕುಲ | ಚಂದ್ರನ ದರುಶನವಿಲ್ಲ || 2 || ನಿನ್ನ
 ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನೀರೆ ನಾಕಾದಿದೇ | ಎನ್ನವರಡಿಯ ಮೈಸಿರಿಯ || ಅನ್ಯಾಯವಿದು ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಬಾಳಿರುವುದು
 | ಮನ್ನಿಸಿ ಕೊಡು ಘೋರ ವಿಷವ || 3 || ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಬಾಳ್ವಭಿ | ಲಾಷೆಯಿನ್ನಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಕೇಶವಾದರು ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಪ್ರಾಣವ | ಘಾಸಿ ಮಾಡುವೆನಮ್ಮ ತ್ರಿಜಟೆ (ಸರಮೆ) || 4 ||

[ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸೀತೆಯು ಹೊರಟಾಗ ಸರಮೆಯು ತಡೆದು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ]

ಸರಮೆ : (ವರಾಳಿ-ಅಷ್ಟ) ಕಂಡನೀ ರೀತಿ ನಿದ್ರೆ | ಯೋಳ್ ಕೇಳ್ ಕಮಲಾಕ್ಷೀ || ಪ || ಪುಂಡರೀಕನೇತ್ರನು ಮಾ |
 ತಂಡಜಾತ ಸುಗ್ರೀವನ | ಹಿಂದು ಕಪಿಗಳ ಕೂಡಿ | ಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು || ಕಂಡೆ || 1 || ಹತ್ತು ತಲೆಯಾತ
 ರಕ್ತ | ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟುಕೊಳುತ್ತ | ಕತ್ತೆಯನೇರಿ ದಕ್ಷಿಣ | ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿ ಪೋವುದನ್ನು || ಕಂಡೆ || 2 || ಅಂಗನೆ
 ಮಂಡೋದರಿ ಕ | ಣ್ಣಂಗಳೋಲೆ ಮೂಗುತಿಯ | ಮಂಗಲ ಸೂತ್ರವ ಹರಿದು | ಕಂಗಳೊಳು ನೀರಿಳಿದುದ || ಕಂಡೆ

|| 3 || ಅಷ್ಟಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ | ದುಷ್ಟರು ಸಂಹಾರವಾಗಿ | ನೆಟ್ಟನೇ ವಿಭೀಷಣನು | ಪಟ್ಟವನಾಳುವ ಸ್ವಪ್ನ || ಕಂಡೆ
|| 4 || ಪುಂಡರೀಕ ವದನೆ ನಿಮ್ಮ | ಗಂಡನಾದ ರಾಮಚಂದ್ರ | ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ನಿಮ್ಮನು ಭೂ | ಮಂಡಲವಾಳುವ
ಸ್ವಪ್ನ || ಕಂಡೆ || 5 ||

[ತ್ರಿಜಟೆಯು ತನ್ನ ಕನಸಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡ ಸೀತೆ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ ಹೋಗಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನು ರಾಮಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಆಗ ಅಣ್ಣರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹನುಮಂತನು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಮನಸಿನಲಿ ಕಡುನೊಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಜಾನಕಿಗೆ | ಕನಸಿನೊಳವಂ ಪೇಳ್ತು ತ್ರಿಜಟೆ
(ಸರಮೆ) ಸಂತೈಸೆ ಮರ | ಗೊನೆಯೊಳ್ ಅಣ್ಣ ರೂಪಿನಿಂದಿರುತೆ ಅದನೆಲ್ಲವಂ ಕಾಣುತ್ತಿದಂ ಹನುಮನು ||
ಇನಕುಲದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ತಕ್ಕ | ವನಿತೆಯಹುದೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯ | ಮನದೊಳಗೆ
ತಾನೆ ತನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡಿದನು ಜಾನಕಿಯು ಕೇಳುವಂತೆ ||

ಹನುಮಂತ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ನಳಿನಲೋಚನೆ ಕೇಳು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಎನ್ನ | ಕಳುಹಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು ||
ಗೆಲವಿನಿಂದಿಹ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಹ ನಿಮ್ಮ | ಬಳಿ ಪೋಗಿ ಬಾರೆಂದನು ||1|| ಕುವಲಯಾಂಬಕ ರಾಮ ಸುಗ್ರೀವ
ಮೊದಲು ಪ್ರ | ಸ್ರವಣ ಪರ್ವತದೊಳಿದ್ದು || ಎವೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ | ವಿವರ ಕಾಣಿಸದೆನಗೆ
||2||

ಸೀತೆ : (ಕಂದ) ಮರಗೊಂಬಿನೊಳಿಂತೆಂದಾ ಸಿರಿವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ತು ಸೀತೆ ಮೊಗ ನೆಗಹುತ್ತಂ | ದುರುಳರ
ಮಾಯಕವೆಂದೆನುತಿರಲಾಗ ಹನುಮಂತ ಮರವಿಳಿದು ನಮಿಸುತ್ತೆಂದಂ ||

[ಹನುಮಂತನು ನಿಜ ರೂಪ ತಳೆದು ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಸೀತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಷ್ಟ) ಮಂಗಲ ಮಹಿಮ ರಾಮನ ಪಾದದಡೆಯಿಂದ | ಬಂದೆನಮ್ಮ || ಕೋಮ | ಲಾಂಗ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವ ಕಳುಹಿದ ಬಗೆಯಿಂದ | ಬಂದೆನಮ್ಮ ||1|| ವಾತಸಂಭವ ಎನ್ನ ಮಾತೆ ಅಂಜನೆ ದೇವಿ | ಬಂದೆನಮ್ಮ
|| ಭಾನು | ಜಾತ ಎನ್ನೊಡೆಯ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಳುಹಲು | ಬಂದೆನಮ್ಮ ||2|| ಬಲುಬಲು ದೇಶವ ಕಳೆದಲ್ಲ
ಹುಡುಕುತ್ತ | ಬಂದೆನಮ್ಮ || ಇನ್ನು | ಹಲವು ಮಾತೇಕೆ ಸಾಗರವ ಲಂಘಿಸುತ್ತಿತ್ತ | ಬಂದೆನಮ್ಮ ||3||

ಸೀತೆ : (ಕಂದ) ಎಂದಾ ಹನುಮನ ಮಾತಿಗೆ | ಚಂದ್ರಾನನೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ವಾನರರು ವಾರಿಧಿಯ ಲಂಘಿಪುದುಂಟೇ |
ದುರುಳರ ಕಪಟವೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆಯಿರಲು ||

ಹನುಮಂತ : (ಕಂದ) ಹಿಂದಾಗಿದ್ದುದ ಅರುಹಿದ | ಡಿಂದರಿವಳೊ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ ||

ಹನುಮಂತ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಎಕ) ಚಿತ್ತಯಿಸಿ ದೇವಿ ನಿಮ್ಮ | ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ವೆ | ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು
| ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಿ ||ಪ|| ಧಾತ್ರಿಯೊಳಾಯೋಧ್ಯಾ ಪುರದಿ | ಪೃಥ್ವಿಪಾಲ ದಶರಥಂಗೆ | ಸ್ವಸ್ತಿಯರು ಮೂರು ಮಂದಿ |
ಪತ್ನಿಯರಂತೆ || ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನು ಬಿ | ಲೈತ್ತಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ ರಾಮ | ಅರ್ತಿಲಿ ತಾ ಮಿಥಿಲೆಯಿಂದ | ತಂದುದು ಅಹುದೆ
||

[ಸೀತಾಕಲ್ಯಾಣ , ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ , ಪಂಚವಟಿ , ಶೂರ್ಪನಖಿಯ ಮಾನ ಭಂಗ , ಚಿನ್ನದ ಜಿಂಕೆ , ಸೀತಾಪಹಾರ , ಜಟಾಯು ಮರಣ , ಸುಗ್ರೀವ ಸಖ್ಯೆ , ವಾಲಿವಧೆ , ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆ ಮೊದಲಾದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಹುದೇ ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ , ಸೀತೆಯು ರಾಮಾ ರಾಮಾ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಭಾವ ಪರವಶಳಾಗುತ್ತಾಳೆ]

ಸೀತೆ : (ವಾರ್ಧಕ) ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣೊಳಶ್ರುಗಳು ಜಾರಿದವು | ಹೂಳಿದಂತಸ್ತಾಪ ಶೋಕ ಜಲಮಯ ಶರಧಿ |
ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ದೀಪದಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ರೋಮಾಳಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಗುರಿತು || ಬೀಳುಗೊಂಡುದು ಮನದ ಸಂಶಯದೊಳರ್ಥ
ಬಲ | ಗಾಲ ತೊಡೆಯಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಉಂಟಂತೆ ಎನೆ ನಾಲ್ಕು | ಪಾಲೊಳೊಂದುಳಿಯೆ ಚಂಚಲ ಕುರುಹುಗಳ ಬಳಿಕ
ನೀಲಕುಂತಳೆಗೆಂದನು ||

ಹನುಮಂತ : (ಘೋರ್ಜರ-ಅಷ್ಟ) ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ನೀವು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವಾಗ | ಎತ್ತಿ ಮುಂಗಯ್ಯಲಿ ನಿಮ್ಮ |
ಬೀಸಾಡಲು | ಅತ್ತದ್ದು ಸರಿಯೇನಮ್ಮ ||1|| ಮತ್ತೊಂದು ಗುರುತ ಕೇಳ್ ಅತ್ರಿಮುನೀಂದ್ರನ | ಪತ್ನಿಯಾ
ದನಸೂಯಾದೇವಿ | ಭೂಷಣವ ತಂ | ದಿತ್ತದ್ದು ಸರಿಯೇನಮ್ಮ ||2|| ಇನ್ನೊಂದು ಕುರುಹ ಕೇಳು ದಂಡಕವೆನಿಸುವಾ
| ರಣ್ಯದೊಳಗಸ್ತಮುನಿ | ಚಾಪವನಿತ್ತು | ಮನ್ನಿಸಿದ್ದಹುದೇನಮ್ಮ ||3|| ಅಂಗನೆ ಕೇಳೀ ಮಾತು ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಾದರೆ |
ಮಂಗಳ ಮಹಿಮ ರಾಮ | ಕಿರಿಬೆರಳಿಗೆ | ಟ್ಟುಂಗುರವಹುದೇನಮ್ಮ ||4||

[ಹನುಮಂತನು ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ , ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸೀತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಾವ ಪರವಶಳಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಏಳುತ್ತಾಳೆ]

ಸೀತೆ : (ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತ) ಶ್ರೀರಾಮನ ಕರಕಂಜದಂಗುಲಿಯೊಳಿಟ್ಟಾ ಮುದ್ರೆಯಂ ನೋಡುತಂ | ನಾರೀ
ಜಾನಕಿ ತೋಷಿಸುತ್ತ ಅದನುಂ ಕಂಗಳೆ ತಾನೊತ್ತುತಂ || ಶ್ರೀರಾಮನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಅದರೊಳ್ ಕಂಡಂತೆ
ಕೊಂಡಾಡುತ | ಕಾರುಣ್ಯಾಂಬುಧಿ ರಾಮ ರಾಮ ಎನುತಲಿ ತಾ ಶೋಕಿಸುತಲಿ ಇಂತೆಂದಳು ||

ಸೀತೆ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಅಷ್ಟ) ಕ್ಷೇಮವೇ ಹನುಮ | ನಮ್ಮವರಿಗೆ | ಕ್ಷೇಮವೇ ಹನುಮ || ಪ || ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು
ಕಾನನದಿ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ || ಅ.ಪ. || ಮದನನಂಗವ ಪೋಲ್ವ ರಾಮ | ಬಲು | ಚದುರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಿಸ್ಸೀಮ ||
ಮೊದಲಿನಂಗದ ಕಾಂತಿ ಕಳವಳಿಸುತ ಮತ್ತೆ | ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ | ಎನ್ನೊಳು ಮೋಹ | ವದು ಕುಂದಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ | ನೀ
ಬರುವ ದಿ | ನದೊಳು ಎಂತಿದರ್ಲೆ || ನಮ್ಮವರಿಗೆ || 1 || ದಶಕಂಠ ಕಳವಿನೊಳ್ತಂದ | ಇ | ನ್ನುಸುರುವೆನಧಿಕ
ನಿರ್ಬಂಧ || ಪಶುಪತಿಯೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಬೇರಿ | ನ್ನುಸುರುವೆನಾರ್ಗ ನಾನು | ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಜೀ | ವಿಸುವಂಗ
ಕಾಣೆನಿನ್ನು | ನೋಡಿದೆಯಾ ರಾ | ಕ್ಷಸ ಮಾಳ್ವ ಬಗೆಗಳನ್ನು | ನಮ್ಮವರಿಗೆ || 2 || ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಯೆನ್ನಂಥ |
ಕಡು | ಪಾತಕರುಂಟೆ ಹನುಮಂತ || ಮಾತಾ ಪಿತರ ಬಂಧುಬಳಗವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು | ಈ ತೆರನಾದೆನಲ್ಲ | ರಾಕ್ಷಸರ ವಿ
| ಘಾತಿಯ ಕಂಡೆಯಲ್ಲ | ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ | ನಾಥನ ಅಗಲೆನಲ್ಲಾ | ನಮ್ಮವರಿಗೆ || 3 ||

ಹನುಮಂತ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಮನಸೇನನೆಂಬೆ ಅಮ್ಮ | ಯಾವಾಗಲೂ | ನೆನಸುವ ಗುಣದಿ ನಿಮ್ಮ || ಕನಸು
ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ | ಘನಚಿಂತೆಯಿಂದಿರ್ಪುದ | ಪೇಳುವೆನದ ||

ಸೀತೆ : (ಅಷ್ಟ) ಏಸುದಿನ ಬೇಕೆನ್ನ ಪ್ರಾ | ಣೇಶನ ಕಾಂಬುದಕಿನ್ನು | ಬೇಸರಿಕೆ ಎಂಬುದೇನ | ಹೇಳಲಿ | ಎಂತು |
ತಾಳಲಿ ||

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ದೇವಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ರಾಘವ | ದೇವನನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದೀ || ರಾವಣನ
ಸಂಹರಿಸದಿದ್ದರೆ | ಸೇವಿಯಲ್ಲ ||1|| ಎಂಟು ದಿವಸದಿ ನೋಡಿರೀ ದಶ | ಕಂಠನಿಗೆ ಮದ್ದರೆಯದಿರೆ ವೈ || ಕುಂಠವಲ್ಲಭ

ರಾಮಚಂದ್ರನ | ಬಂಟನಲ್ಲ ||2|| ಚಿಂತೆ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿರೀಗ ನಿಮ್ಮನು | ಸಂತಸವ ನಾ ಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ || ಪಂಥವೇನಿದು
ಮುಂದೆ ನಾ ಹನು | ಮಂತನಲ್ಲ ||3||

ಹನುಮಂತ : (ಜಂಪೆ-1,2) ನಾಳೆ ಸಂಜೆಗೆ ಪೋಗಿ ಪೇಳದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ | ನಾಲಿಗೆಯ ಕೊಯ್ಲು ವದೆ ನಮ್ಮೊಡೆಯ
ನಾಜ್ಜೆ ||1|| ಗುರುತವನು ಕೇಳಿದರೆ ಏನೆಂಬೆ ರಾಘವಗೆ | ಅರಿತು ಎನ್ನೊಳು ಪೇಳಿ ಅಂತರಂಗವನು ||2||

ಸೀತೆ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಅತಿಶಯದ ಸಾಗರದ ಮಥನದಲಿ ಜನಿಸಿ ಸುರ | ಪತಿಯಿಂದ ಬಂತು ಮಣಿ ಜನಕ ನೃಪನಿಗೆ
||1|| ಎನ್ನ ವೈವಾಹದಲಿ ವಶವಾಯಿತವರೊಡನೆ | ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟರು ಎನಗೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ || ಇದೋ
ಚೂಡಾಮಣಿ ||2||

ಸೀತೆ : (ಕಂದ) ಹನುಮನ ಕೈಯೊಳು ಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ತಾನೀವುತ್ತಲೆ ಭರವಸದಿಂದಂ |
ಮನಸಿನೊಳಿದ್ದುದನೆಲ್ಲವ ನೆನಸುತ್ತಲಾ ಕಾಂತೆ ಪೇಳ್ವಳಂಜನೆಸುತ್ತಗಂ ||

[ಚೂಡಾಮಣಿ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ]

ಸೀತೆ : (ಅಷ್ಟ) ದಿಟವೇನೋ ಹನುಮಾ ನೀ ಕಡೆಗೆಂದ ಮಾತು | ಸಟೆಯಾಗದಲ್ಲ ರಾಘವನಿಲ್ಲಿ ಬರುವುದು || ಪ ||

ಹನುಮಂತ : (ಅಷ್ಟ) ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ ತಾಯಿ ಎನಗೆ | ಈಗ | ಹಸನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಿ ದಣಿದಂಥ ಬಗೆಗೆ || ಕುಶಲದಿ
ಹಣ್ಣು ಫಲವ ಕೊಯ್ದು ತಿರುವಂತೆ | ಹಸನದಿಂದಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸು ಎನಲು ||

ಸೀತೆ : (ಅಷ್ಟ) ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಫಲವನು | ಕೊಯ್ಯು | ದಿರು ಬಿದ್ದ ಫಲಗಳ ನೀನು || ಭರದಿಂದ ತಿಂದು ನೀ |
ತ್ವರೆಯೊಳು ನಡೆ ಎನೆ | ಮರುತಜ ಮನದೊಳು | ಹರುಷವ ತಾಳಿದ ||

[ಸೀತೆಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ನಂತರ]

ಹನುಮಂತ : (ಅಷ್ಟ-2) ಸಿಕ್ಕಿತು ಎನಗೊಂದು ತೋಟ | ಕಳ್ಳ | ರಕ್ಕಸರಿಹುದೊಂದು ಕಾಟ || ಮುಕ್ಕುವೆ
ಇದರೊಳಗಿದ್ದ ಹಣ್ಣಿನೆಂದು | ಕಿಕ್ಕಿರಿ ಕಿರಿಕಿರಿ ಕಿರಿಕಿರಿಗುಟ್ಟುತ ||

ಹನುಮಂತ : (ಅಷ್ಟ-2) ಬಾಳೆಯ ಗಿಡವೆಲ್ಲ ಹರಿದ | ರಸ | ದಾಳಿ ಕಬ್ಬುಗಳ ಚಪ್ಪರಿದ || ಹೇಳು ನಿನ್ನಪ್ಪ ರಾವಣಗೆ
ಎನ್ನುತಲಿ | ಧೂಳಿಪಟವಗೈದ ನಿಮಿಷದಿ ವನವ ||

[ವನಪಾಲಕರಲ್ಲ ಕಪಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ , ಹನುಮಂತನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಜಿತು ಪ್ರವೇಶ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಾತನಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಪಡೆಯುತ | ಖ್ಯಾತ ತಾ ಖತಿಯಿಂದಲಾಕ್ಷಣ || ಭರದಿ ಧನು ಶರ
ಪಿಡಿಯುತಾಗಲೆ | ಪೊರಟನಾಗ ||

[ವನಪಾಲಕರಲ್ಲ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಂದ್ರಜಿತು ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಏಕ) ಸಾಕು ತಡಿ ತಡೀ | ಸುಮ್ಮ | ನೇಕೆ ದಣಿವಿರಿ || ವಾಕು ಕೇಳಿರಿ | ವಿ | ವೇಕ ತಾಳಿರಿ ||

[ವನಪಾಲಕರನ್ನು ಬದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನೇ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಮಟ್ಟೆ) ನಿಲ್ಲ ಕಾಡ ಕಪಿಯೆ ನೀನು | ಖುಲ್ಲತನವ ತೋರ್ಪೆಯೇನು || ಚೆಲ್ಲ ಬಡಿದು ನಿನ್ನನೊಯ್ಯ
ಬಂಧಿಸುತ್ತಲಿ ||

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಅಬ್ರ) ಆ ಮಹಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಶರವ ಎಚ್ಚುತ್ತಲಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ಇಂದ್ರಾರಿ

[ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬಂಧಿಸುತ್ತಾನೆ , ವನಪಾಲಕರು ಹನುಮಂತನ ಕೈಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ , ರಾವಣನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ]

ರಾವಣ : (ಏಕ) ಯಾವ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದೆ | ವೀರ ಕಪಿರಾಯ | ಮುಂದೆ | ಯಾವಲ್ಲಿಗೆ ಪಯಣವಯ್ಯ | ಜಾಣ ಕಪಿ
ರಾಯ || ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಯಾರೊ | ವೀರ ಕಪಿರಾಯ | ಮತ್ತೆ | ಇತ್ತ ಬಂದುದೇಕೆ ನೀನು | ಜಾಣ ಕಪಿರಾಯ ||

ಹನುಮಂತ : (ಏಕ) ದಶಕಂಠನೆಂಬಾತ ನಾರು | ತೋರಬೇಕಯ್ಯ ||ಪ|| ಜಗದೊಳು ಜನಕನ | ಮಗಳು ಸೀತೆಯ
ದಶ | ಮೊಗದಾತ ಕದ್ದುಕೊಂಡು | ಬಂದನಂತೆ || ಜಗದೇಕವೀರ ರಾ | ಘವ ನೋಡಿ ಬಾರೆಂದು | ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ
ಕಳುಹೆ | ಬಂದೆ ನಾನು | ನಡೆ | ತಂದೆ ನಾನು ||

[ರಾವಣನೆಂದರೆ ನಾನೇ ಎಂದಾಗ]

ಹನುಮಂತ : ಏನಪ್ಪ ರಾವಣೇಂದ್ರ | ನೀನಾ ಜಾನಕಿಯನ್ನು | ಕಾಣದಂತೆ ಕದ್ದು ತರ | ಬಹುದೇನಾನ್ಯಾ || ತಾನಾಗಿ
ರಾಮಚಂದ್ರ | ಸೇನೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ನೀನಿದ್ದ ಬಳಿಗೇ | ಬಂದ ಕಾಣಾನ್ಯಾ ||

[ರಕ್ತಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂದೆ ಯಾಕೆ , ಅಕ್ಷಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಂದೆ ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ]

ಹನುಮಂತ : (ಏಕ) ಬೇಡವೆಂದರೆ ಮಾತ | ಕೇಳದೆ ಎನಗಿಂಥ | ಕೇಡು ಮಾಡಿದುದೆನ್ನ | ಬಾಲವೈಸೆ ||
ರೂಢಿಪಾಲಕನುದ್ಯಾ | ನವನಿಂದು ನಿರ್ಮೂಲ | ಮಾಡಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಕೊಂದ | ಪಾಪಿಯದು ||

ರಾವಣ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಮಾತಿನಲಿ ಜಾಣ ಕಪಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಲವಂತ | ನೀತನಿಚ್ಛೆಯ ಬಾಲವಲ್ಲ ಗಡಯಿದರ
ಸ | ತ್ವಾ ತಿಶಯ ವಸ್ತ್ರದಿಂ ಸುತ್ತಿ ಸುಡಬೇಕೆಂದು ದಶಕಂಠ ಕೋಪದಿಂದ ||

[ಆಳುಗಳು ದೊಂದಿ ತಂದು ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ]

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಾಲ ತುದಿಯಲಿ ಮೊಳೆತು ರಂಜಿಸಿ | ಮೇಲುವಾಯ್ದುದು ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯಲಿ ||
ಕಾಲಭೈರವ ಮುಖದ ವಕ್ಷಿ | ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ||

[ಬಾಲ ಮತ್ತು ದೊಂದಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹನುಮಂತನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಹಾರಿದನು ಬಳಿಕುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ | ಕೇರಿ ಕೇರಿಯ ಜನರ ಮನೆಗಳ || ತೋರಿ ದನು
ಕೊಟ್ಟಗ್ಗಿಗೌತಣ | ವೀರ ಹನುಮ ||

[ವಿಭೀಷಣನ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲವನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅದ್ದುತ್ತಾನೆ]

* * * * *